

fører (N. Frederiksen). Til hvad jeg havde udtalt om den Forberedelse, der i Lolland-Falster Stift er foretaget for at faa reguleret Brødprisen for hele Stiftet, sagde den ærede Ordfører, at det vilde alene for Brødets Vedkommende og endnu meget mere, hvis man tog flere Levnedsmidler med ind under de regulerende Foranstaltninger, betyde saa meget, at det Statstilskud, der her er Tale om, ikke paa langt nær vilde forslaa til at dække Halvdelen deraf. Dette er rigtigt. Men naar det ærede Medlem saa sagde, at han syntes dog, vi ogsaa skulde lade Statstilskuddet gælde saadanne prisregulerende Foranstaltninger, som kommer alle til gode, fordi, som han sagde, det vil stimulere Kommunalbestyrelserne — det vil bidrage til, at Kommunalbestyrelserne vil tage saadanne Opgaver op —, forekommer det mig, at den ærede Ordfører kom i Modstrid med sig selv. Hvis det er saaledes, at de Penge, der stilles til Raadighed, ikke paa langt nær vil kunne forslaa, saafremt Kommunalbestyrelserne tager mere almindelige, prisregulerende Opgaver op, kan der ikke for disse ligge nogen sær Anledning til at tage saadanne op i den Omstændighed, at de faar et begrænset Statstilskud. Jeg tror ikke, at de Betragtninger, som den ærede Ordfører anstillede i saa Henseende, i Virkeligheden begrunder noget som helst i Lovforslaget eller Flertallets Standpunkt, men jeg skal for øvrigt komme tilbage til det Spørgsmaal, naar jeg kommer til den højtærede Ministers Udtalelser.

Saa har jeg ogsaa lagt Mærke til under Ministerens Omtale af Lovforslagets § 2 og Ændringsforslagene dertil og nu ogsaa i Ordførerens Udtalelser, at man saa meget som muligt søger at skildre Bestemmelserne som lemfældige Bestemmelser. Den ærede Ordfører sagde, at § 2 skulde forstaas saaledes, at Forældrene skulde have saa meget, at Børnene ikke kom til at lide Mangel. Men det er ikke rigtigt. Der har den ærede Ordfører ikke faaet fat i, hvordan § 2 skal forstaas. Det sagde derimod det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Hauge), som har været Formand for Udvalget, og som havde Ordet ved Slutningen af Eftermiddagsmødet, og det er rart nok at faa slaaet fast, hvad Meningen er, og faa det sagt saa klart, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) — det skal siges til hans Ros — altid fremsætter sine Udtalelser. Det ærede Medlem fra Rønne sagde nemlig, at han med mig var enig i, at det almindelige var eller burde i alt Fald være, at naar

Forældrene fik tilstrækkeligt til at kunne give deres Børn Mad, saa gav de deres Børn Mad. Men saa sagde det ærede Medlem fra Rønne, og det var det interessante, at man ikke turde stole paa, at Kommunalbestyrelserne overalt vilde sørge for, at de Forældre, der sad smaa i det, fik tilstrækkeligt, og derfor var det nødvendigt at have en Bestemmelse, der paa lagde Kommunalbestyrelserne, at de i saa Fald skulde give Børnene Mad. Det er jo ikke til at tage Fejl af. Det er jo ikke det, den ærede Ordfører sagde, der skulde ligge i § 2, at den skulde være en Opfordring til Kommunalbestyrelserne til at give Forældrene saa meget, at Børnene fik tilstrækkeligt. Nej, man siger, saaledes som jeg ogsaa hele Tiden har forstaaet § 2: Vi stoler ikke paa, at Kommunalbestyrelserne vil give Forældrene tilstrækkeligt til, at de kan give deres Børn god og nærende Mad, men saa vil vi ved Lov paabyde, at de i hvert Fald skal give Børnene Mad. Det er den obligatoriske Børnebespisning, og her er det, vi har sagt, at vi ikke vil gaa ud fra som det almindelige, at Kommunalbestyrelserne ikke vil sørge for, at Forældrene faar tilstrækkeligt til at kunne give deres Børn Mad. Vi vil i det længste holde paa, at Kommunalbestyrelserne vil anse dette som deres Opgave, og dernæst at Forældrene, naar de sættes i Stand dertil, vil give Børnene god og nærende Mad. Men den Tillid har det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) altsaa ikke. Det ærede Medlem fra Bornholm gaar ud fra, at der vil være Kommunalbestyrelser, der ikke vil give Forældrene tilstrækkeligt, og derfor er vi nødt til i Loven at have et direkte Paabud om, at de i hvert Fald skal give Børnene tilstrækkeligt. Det er ikke rigtigt, som den ærede Ordfører (N. Frederiksen) synes at gaa ud fra, at der i det Forslag, Venstre har stillet, ikke skulde indeholdes fornøden Hjemmel til at levere Børnene Mad. Mad er da Naturalier saa sandt, som noget kan være, og der er i al sin Almindelighed givet Lov til at udlevere Naturalier uden Betaling eller for nedsat Betaling, og der staar ikke noget om, at de ikke maa udleveres til Børn. Men vi vil slaa fast som Regelen, at det er Forældrene, der skal have Understøttelsen, og de har igen Ansvaret og Forpligtelsen overfor deres Børn.

Saa talte den ærede Ordfører om, at der skulde have staaet et Ændringsforslag i en Række Venstreblade, og han vilde spørge, om det var Udtryk for Venstres principale Opfattelse. Ja, jeg maa tilstaa,